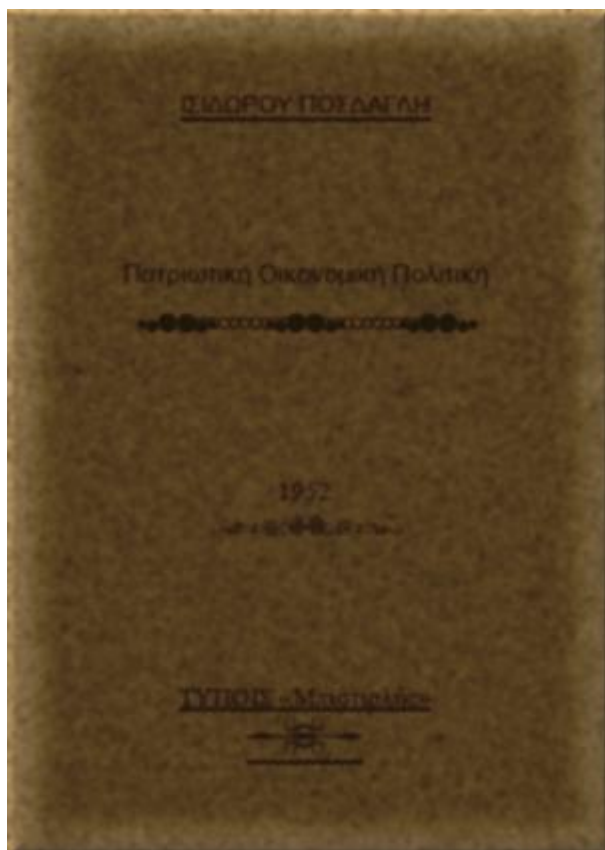

Ο μυστηριώδης οικονομολόγος Ισίδωρος Πόσδαγλης και το άφαντο «προφητικό» βιβλίο του

Ένα ακόμη «προφητικό» κείμενο, που υποτίθεται ότι γράφτηκε σε ανύποπτο χρόνο, από κάποιον, παγκοσμίως άγνωστο, οικονομολόγο -και «συμπτωματικά», κομμουνιστή «πατριώτη»- ονόματι Ισίδωρο Πόσδαγλη, εκ Λαμίας, είναι αυτό που φέρει τον τίτλο «Πατριωτική Οικονομική Πολιτική». Σύμφωνα μ' αυτό βιβλίο, ο Πόσδαγλης «προφητεύει» τι θα γίνει στην οικονομική ζωή της Ελλάδος, μισόν αιώνα περίπου αργότερα, με «ανατριχιαστική» ακρίβεια.

Ας δούμε όμως τι αναφέρει το κείμενο αυτό, που εξαπλώνεται με την συνήθη μορφή επιδημίας, στην διαδικτυακή σφαίρα της μυθολογίας...

Ισίδωρος Πόσδαγλης: Ο Εθνικός Αγωνιστής, Ο Πατριώτης Οικονομολόγος

Ήταν Γενάρης του 1952, όταν ο Ισίδωρος Πόσδαγλης ολοκλήρωνε το πόνημά του "Πατριωτική Οικονομική Πολιτική", ένα μικρό βιβλιαράκι που "κάποιοι" φρόντισαν να εξαφανιστεί. Αντίτυπά του μοιράζονταν από χέρι σε χέρι μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 1980, περίπου τρεις δεκαετίες μετά την πρώτη του έκδοση από τις οικονομικές εκδόσεις "Μπιστιρλή", το γνωστό στους μυημένους εξειδικευμένο εκδοτικό οίκο που από τις αρχές του αιώνα εξέδιδε τα πλέον προχωρημένα επιστημονικά συγγράμματα για λίγους και εκλεκτούς.

Ποιος ήταν ο Ισίδωρος Πόσδαγλης;

Γεννήθηκε στη Λαμία το 1907. Εντάχθηκε από πολύ νωρίς, ήδη από το 1922 στην ηλικία των 15 χρονών, στον “Όμιλο Ελεύθερης Σκέψης” κι άρχισε να διαμορφώνει την πατριωτική του οικονομική θεωρία. Μετά, έφυγε για τη Σοβιετική Ένωση όπου σπούδασε οικονομικά στο Κρατικό Πανεπιστήμιο της Μόσχας -το γνωστό μετονομασθέν σε Λομονόσοφ - και στη συνέχεια εργάστηκε μαζί με μερικά από τα πιο κορυφαία μυαλά της εποχής του σε ορισμένα από τα πιο προχωρημένα και άκρως απόρρητα οικονομικά προγράμματα της τότε Σοβιετίας.

Το 1940 επιστρέφει στην Ελλάδα, εντάσσεται στην Αντίσταση και με το τέλος του πολέμου συλλαμβάνεται από τους Άγγλους και παραδίδεται στη Χωροφυλακή. Μένει φυλακισμένος, “ξεχασμένος” για χρόνια. Στο κρατητήριο ολοκληρώνει το βιβλίο “Πατριωτική Οικονομική Πολιτική” που δεν πέρασε απαρατήρητο από τον εκδοτικό οίκο “Μπιστιρλή”, ο οποίος και το εκδίδει. Το βιβλίο είναι δυναμίτης, αφού περιέχει μερικά από τα πιο πρωτοποριακά μοντέλα οικονομικής πρόβλεψης που έχουν κατασκευαστεί ποτέ. Επιπλέον, προβάλλει το πατριωτικό μοντέλο της οικονομίας και προκαλεί πάταγο στους τότε διεθνείς οικονομικούς κύκλους και σε πρόσωπα που διαμόρφωναν τη διεθνή οικονομική πολιτική.

Αυτά για την ιστορία. Απλά να προσθέσουμε ότι αρκετοί Έλληνες που εργάζονται σε μεγάλους διεθνείς Οίκους - που σήμερα κάποιοι εξ’αυτών των Οίκων μας ταλανίζουν - έχουν δει στις βιβλιοθήκες Διευθυνόντων Συμβούλων και άλλων κορυφαίων στελεχών το βιβλιαράκι του Ισίδωρου Πόσδαγλη. Του μεγάλου Αγωνιστή και Οικονομολόγου. Ίσως κάποια στιγμή αξίζει να ασχοληθούμε και να αναφέρουμε πολύ περισσότερα για ένα από τα μεγαλύτερα οικονομικά μυαλά που γέννησε αυτός ο τόπος.

Τι έγραφε στο βιβλίο του ο Πόσδαγλης και γιατί δεν θέλουν να το ξέρουμε;

Μερικές μόνο αναφορές από το βιβλίο του Πόσδαγλη - το οποίο θυμίζουμε γράφτηκε στα 1952 - είναι ικανές να ανατρέψουν, κυριολεκτικά να τινάξουν στον αέρα το σάπιο οικοδόμημα της αδιέξοδης οικονομικής πολιτικής που ακολουθείται.

Διαβάστε:

Στο δεύτερο κεφάλαιο με τίτλο “Εθνικό Χρέος και Εθνικό Έλλειμμα” σημειώνει ο Πόσδαγλης, στις σελίδα 17:

“Όταν τα δανεισμένα κεφάλαια του διεθνούς καπιταλισμού βρεθούν στο όριο της απόδοσής τους τότε ακολουθεί μια απομείωση του Εθνικού Χρέους, που επιβάλλουν δια της βίας. Τότε θα επικαλεστούν την ανάγκη πλέριας συμμετοχής όλων των δανειστών, εννοώντας μ’ αυτά τα λόγια ότι πρέπει να πληρώσουν οι αποταμιεύσεις των εργατών, των αγροτών και του λαού. Κυλάνε έτσι το χρέος τους από το Κράτος που στέρεψε από απόδοση στο γόνιμο χωράφι του αγρότη για να πάρουν κι από εκεί κέρδη”.

Και συνεχίζει ο Πόσδαγλης πιο κάτω, στη σελίδα 22 στο ίδιο κεφάλαιο:

“Όταν η Ευρώπη μετά τον Πόλεμο θα φτιάσει το Νόμισμα για να απορροφήσει τα λαϊκά κεφάλαια, τότες θα στραφούν προς την Ελλάδα να της κόψουν το Χρέος που θα της έχουν φορτώσει, με σκοπό να τραβήξουν από τους εργαζόμενους και τους αγρότες ότι θα έχουν μαζέψει από το τέλος του Πολέμου και μετά”.

Αν βρίσκετε εντυπωσιακό να προβλέπει κανείς το κοινό νόμισμα από ένα κρατητήριο στα 1952 περιμένετε να δείτε παρακάτω:

“Ελλάδα, Πορτογαλία, Ιρλανδία, Ισπανία και Ιταλία θα γίνουν στόχος του διεθνούς κεφαλαίου μόλις φτιάσσουνε το Νόμισμα. Το άθροισμα των δικών τους χρεών - που με τέχνη και κόπο θα τους έχουν φορτώσει - θα ισορροπεί, θα αντιπροσωπεύει το Χρέος μιας ψευτο-ένωσης, ώστε να ισοφαρίζει τα κέρδη των Γερμανο-Γάλλων και των ιμπεριαλιστών συμμάχων τους”. Σελίδα 24!

Αυτά γράφει ο Πόσδαγλης, με στοιχεία, αριθμούς και διαγράμματα, είπαμε από το 1952!

Στο τέταρτο κεφάλαιο “Τα Κόμματα” γράφει ο Πόσδαγλης στη σελίδα 121:

“Όταν ο λαός πρέπει να καθοδηγηθεί προς την απομείωση του Χρέους τότε χρειάζεται μια γενικής φύσης Κυβέρνηση (Σ.Σ.: Ο Πόσδαγλης μάλλον εννοεί μια Κυβέρνηση συνεργασίας), που θα αντιπαλεύει τα λαϊκά συμφέροντα σ’ όλο το πλάτος της ιδεολογικής αντιπάλης. Ο διεθνής παράγοντας του καπιταλισμού θα φροντίσει ώστε να μην υπάρχουν δυνατότητες άλλες απ’ αυτές που θα λείπει η γενικής φύσης Κυβέρνηση”.

Μήπως σας θυμίζει κάτι;

Γιατί όμως στην Ελλάδα; Τα εξηγεί όλα ο Πόσδαγλης:

“Αμερικανοί και Γερμανοί δεν μπορούν να ζήσουν πιο πέρα απ’ το τέλος του αιώνα γιατί θαναί τόση η ανάγκη τους για κεφάλαια, όπως βλέπουμε ακριβώς στον πίνακα πιο πάνω, που θα πρέπει να βγάλουν τα πετρέλαια για τα οποία οι ίδιοι οι Γερμανοί ήρθαν να κάνουν Κατοχή στην Πατρίδα μας. Θα δείτε να ξαναβρίσκονται Σύμμαχοι, να συγκεντρώνουν και πάλι τις δυνάμεις τους και να ασχολούνται με το χάρτη που ξέρουν όλοι τους και τον έχουν κλεισμένο στα συρτάρια τους. Και οι ξένοι και οι ντόπιοι συνεργάτες τους”.

Αυτό το κείμενο που βγάζει μάτια, κάποιιοι ωστόσο, θέλησαν να το ψάξουν λίγο παραπάνω ...

Ισίδωρος Πόσδαγλης: Το hoax του 2012

Τις τελευταίες εβδομάδες κάνει θραύση στο Internet ένα κείμενο που τιτλοφορείται “Ισίδωρος Πόσδαγλης: Ο Εθνικός Αγωνιστής, Ο Πατριώτης Οικονομολόγος”. Τάχα μου και δήθεν ήταν ένας πατριώτης κομμουνιστής που

έγραψε το...φοβερό βιβλίο “Πατριωτική Οικονομική Πολιτική”.

Το κείμενο, που χρονολογείται από (περίπου) το 2007 και αναπαράγεται άκριτα από χιλιάδες blogs λέει το βιβλίο του Πόσδαγλη είναι «ένα μικρό βιβλιαράκι που “κάποιοι” φρόντισαν να εξαφανιστεί. Αντίτυπά του μοιράζονταν από χέρι σε χέρι μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 1980, περίπου τρεις δεκαετίες μετά την πρώτη του έκδοση από τις οικονομικές εκδόσεις “Μπιστιρλή”».

Από την πρώτη κιόλας ματιά φαίνεται ότι πρόκειται για κατασκευή και internet hoax αλλά αυτό δεν είναι αρκετό για να σταθεί ως απόδειξη. Ένα μικρό ρεπορτάζ σε φίλους που τυγχάνουν μέλη του κόμματος (ένα είν’ το κόμμα) και έχουν “μαύρη ζώνη” στην ιστορία του ΚΚΕ απέβη άκαρπο στο να συγκεντρωθεί οποιοδήποτε στοιχείο για τον θρυλικό “Ισίδωρο Πόσδαγλη”. Άφαντος! Επίσης, μια βόλτα σ’ όλα (σχεδόν) τα καλά παλαιοβιβλιοπωλεία των Αθηνών και πάμπολλες ερωτήσεις για το...φοβερό βιβλίο “Πατριωτική Οικονομική Πολιτική” απέβη ομοίως άκαρπη. Κανένας δεν το γνώριζε. Ούτε οι πιο ηλικιωμένοι και καταρτισμένοι συλλέκτες παλαιών βιβλίων.

Χαριστική βολή στον μύθο του “Ισίδωρου Πόσδαγλη” ήταν το όνομα του εκδοτικού οίκου, ο οποίος υποτίθεται ότι τύπωσε το πόνημά του: οικονομικές εκδόσεις “Μπιστιρλή”. Σχεδόν ταυτόσημο με το όνομα του συγγραφέα “Λέλου Μπιστερλή”, το οποίο παρουσίαζε ο Μητσικώστας όταν μιμείτο τον Λιακόπουλο. Παρατίθεται και το σχετικό βίντεο (με πολλές αποκαλύψεις για τα κοιτάσματα...κλανίου) προς τέρψιν των επισκεπτών μας.

Μπρος στην ευθεία αμφισβήτηση του περιλάλητου αυτού κειμένου, ξαφνικά «ανακαλύφθηκε» το εξώφυλλο του βιβλίου (βλέπε αρχική φωτογραφία). Παρ’ ότι ωστόσο, θα περίμενε κανείς, αυτό το «αντεπείρημα» να συνοδεύεται και με στιγμιότυπα από το εσωτερικό του βιβλίου και μάλιστα από τα επίμαχα

αποσπάσματα, κάτι τέτοιο δεν κατέστη δυνατόν, παρ' όλες τις οχλήσεις αρκετών δύσπιστων αναγνωστών (όχι ότι κι αυτό δηλαδή θα έλεγε κάτι, καθώς δεν είναι δύσκολο να κατασκευάσει κάποιος τέτοια κείμενα).

Βεβαίως, ακόμη και με το εξώφυλλο, που επιδεικνύεται ως «απόδειξη», κάποιος παρατηρητικός, θα σημειώσει το εξής...

Στο εξώφυλλο παραδεχόμαστε ότι έγινε πολύ καλή δουλειά. Υποθέτουμε βέβαια ότι βγήκε θαμπό γιατί ο ψηφιοποιητής θαμπώνει τα εξώφυλλα με βάση τη χρονολογία έκδοσης, αλλά ο σχεδιαστής, ξέχασε ότι το 1952 δεν είχε καθιερωθεί ακόμα το μονοτονικό. Μια ματιά στη λέξη «Οικονομική» στο εξώφυλλο αρκεί.